

Het Linneweeversgilde

Dit gebouw, dat nu bekend staat als het “Linneweeversgilde”, vormde oorspronkelijk een deel (keukens en slachterij) van een klooster, dat omstreeks 1480 gebouwd moet zijn. Ook de kapel van dit klooster is nog bewaard gebleven (nu: Sint Annakapel, hoek Groenestraat/ Broederweg). Het klooster is bekend als het Sint Anna-Convent en werd bewoond door Cellezusters (de zgn. Zwarte zusters), die zich voornamelijk bezig hielden met ziekenverzorging.

Na de Reformatie en de daarop gevolgde opheffing van de kloosters (ca. 1580) kwam het in 1660 in gebruik als gildehuis van het Linneweeversgilde. Uit deze periode stamt het poortje, dat toegang verleent tot dit gebouw (1665).

Na de opheffing van de gilden in de Napoleontische tijd (1798) krijgt het van 1805-1866 de functie van Stadswerkhuus ten behoeve van de armen. Er werden werkzaamheden uitgeoefend als “sajetspinning” en “kousenbrijderij”. In 1869 kwam het opnieuw als zodanig in gebruik, maar nu met een bredere opzet. Het jaar 1929 vormt de afsluiting van dit tijdperk. Uit deze periode stamt het bord, dat in vroeger dagen de buitenkant van het gebouw sierde, maar nu in de hal een plaats heeft gekregen.

Vanaf 1929 maakte het gebouw deel uit van de limonadefabriek en likeurstokerij van de Fa. Siebrand. In enkele van hun merken is het poortje van 1665 dan ook terug te vinden.

Na het vertrek van deze firma naar IJsselmuiden, werd het gebouw in 1976 gerestaureerd, en kwam het in gebruik van de bibliotheek van de Theologische Universiteit. Bij de restauratie is getracht een duidelijk onderscheid te maken tussen wat historisch bewaard is en wat nieuw is toegevoegd. Vandaar de stalen trap en de stalen ramen in de achtergevel, die het iedere bezoeker duidelijk maken, dat zij onmogelijk behoord kunnen hebben tot het oorspronkelijke gebouw.

